

17. cikk

1. Az Egyezmény hároméves érvénybenléte után bármely Szerződő Fél kérheti — az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárához intézett bejelentés útján — értekezlet összehívását az Egyezmény felülvizsgálata céljából. A Főtitkár a beérkezett kérestről a Szerződő Feleket tájékoztatja és az Egyezmény felülvizsgálatát célzó értekezletet összehívja, ha az értesítéstől számított négy hónapon belül a Szerződő Feleknek legalább negyedrésze beleegyező választ küld az ilyen jellegű értekezlet összehívását illetően.

2. Ha az értekezletet az előző pont alapján összehívják, a Főtitkár erről a tényről a Szerződő Feleket azzal a kéressel értesíti, hogy három hónapon belül küldjék el azokat a javaslatokat, amelyek megvitatását az értekezleten kívánatosnak tartják. Az értekezlet megnyitása előtt legalább három hónappal a Főtitkár a Szerződő Felekkel közli az előzetes napirendet és a fenti javaslatok szövegét.

3. A Főtitkár a jelen cikk alapján összehívott bármely értekezletre meghívja a 10. cikk 1. pontja szerinti összes országokat, valamint azokat az országokat, amelyek a 10. cikk 2. pontja alapján Szerződő Felekké váltak.

18. cikk

A 17. cikkben szereplő értesítésen kívül az Egyesült Nemzetek Főtitkára a 10. cikk 1. pontja szerinti országokkal és amelyek a 10. cikk 2. pontja alapján Szerződő Felekké váltak, az alábbiakat közli:

- a) a 9. cikk a) és b) alpontjai szerint tett nyilatkozatokat;
- b) a 10. cikk alapján történt megerősítéseket és csatlakozásokat;
- c) a 11. cikk alapján az Egyezmény hatálybalépésének időpontjait;
- d) a 12. cikk alapján történt felmondásokat;
- e) a 13. cikk alapján az Egyezmény megszűnését;
- f) a 15. cikk 1. és 2. pontja szerint érkezett nyilatkozatokat.

19. cikk

Jelen Egyezmény egy példányban készült orosz és francia nyelven. Angol és német szöveg is csatolva van. Az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítő, illetőleg csatlakozási okirat letétbehelyezésekor bármely ország kijelentheti, hogy az orosz, francia, angol vagy német nyelvű szöveget fogadja el. Ilyen esetben az említett szöveg lesz érvényes azon Szerződő Felek között, amelyek e joggal éltek és ugyanazt a szöveget fogadták el. Minden egyéb esetben az orosz és francia szöveg hiteles.

20. cikk

1960. év június hó 15. napja után az Egyezmény hiteles példányát, valamint a hozzá csatolt angol és német nyelvű szövegeket átadják megőrzésre az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáranak, aki az eredeti példány alapján készült hiteles másolatot küld az Egyezményről és a hozzá csatolt angol és német szövegről a 10. cikk 1. és 2. pontja szerinti országoknak.

A fentiek tanúságaképpen alulírottak — kellő felhatalmazással rendelkezve — jelen Egyezményt aláírták, amely kelt Genfben, ezerkilencszázhatvan március tizenötödikén.”

3. §. A Magyar Népköztársaság az egyezményhez azzal a fenntartással csatlakozott, hogy:

a) a Magyar Népköztársaság az egyezmény 9. cikke alapján fenntartja a jogot, hogy belső törvényhozása útján úgy rendelkezzen, hogy a jelen egyezmény rendelkezései nem vonatkoznak

— azokra a hajókra, amelyek kizárólag közhatalmi feladatok ellátását szolgálják,

— azokra a Magyar Népköztársaság területén levő víziutakra, amelyeken a hajózás csak saját hajóinak megengedett;

b) a Magyar Népköztársaság az egyezmény 15. cikke alapján kijelenti, hogy a vitás kérdések Nemzetközi Bíróság elé történő utalása tekintetében az egyezmény 14. cikkének rendelkezéseit nem tekinti magára nézve kötelezőnek.

4. §. Ez a törvényerejű rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban az 1973. év október hó 22. napjától kell alkalmazni; végrehajtásáról a közlekedés- és postaügyi miniszter az igazságügyminiszterrel egyetértésben gondos-

1973. évi 29. számú törvényerejű rendelet egyes iparjogvédelmi uniós megállapodások kihirdetéséről³³

(A Magyar Népköztársaság a Madridi Megállapodás megerősítő okiratait 1969. december 18-án, a Locarnoi Megállapodás megerősítő okiratait pedig 1973. szeptember 26-án letétbe helyezte.)

1. §. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alábbi megállapodásokat e törvényerejű rendelettel kihirdeti:

1. a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozására az 1891. évi április hó 14-én kötött, Brüsszelben az 1900. évi december hó 14-én, Washingtonban az 1911. évi június hó 2-án, Hágában az 1925. évi november hó 6-án, Londonban az 1934. évi június hó 2-án, Nizzában az 1957. évi június hó 15-én és Stockholmban az 1967. évi július hó 14-én felülvizsgált Madridi Megállapodást,

³³ Kihirdetés napja: 1973. december 28.

2. az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére Locarnóban 1968. október 8-án aláírt Megállapodást.

2. §. Az 1. §-ban említett megállapodások hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„A GYÁRI VAGY KERESKEDELMI VÉDJEGYEK NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSÁRA AZ 1891. ÉVI ÁPRILIS HÓ 14-ÉN KÖTÖTT, BRÜSSZELBEN AZ 1900. ÉVI DECEMBER HÓ 14-ÉN, WASHINGTONBAN AZ 1911. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HAGÁBAN AZ 1925. ÉVI NOVEMBER HÓ 6-ÁN, LONDONBAN AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN, NIZZÁBAN AZ 1957. ÉVI JÚNIUS HÓ 15-ÉN ÉS STOCKHOLMBAN AZ 1967. ÉVI JÚLIUS HÓ 14-ÉN FELÜLVIZSGÁLT

Madridi megállapodás

1. cikk

(1) Az e megállapodás hatálya alá tartozó országok a védjegyek nemzetközi lajstromozására külön uniót alkotnak.

(2) A szerződő országok bármelyikének joghatósága alá tartozó személy a származási országban lajstromozott termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó védjegye számára az e megállapodásban résztvevő valamennyi többi országban oltalmat biztosíthat, ha az említett védjegyet a Szellemi Tulajdon Világszervezetét (a továbbiakban: „Szervezet”) létrehozó alapegyszemélyben megjelölt Szellemi Tulajdon Nemzetközi Irodájánál (a továbbiakban: „Nemzetközi Iroda”), a származási ország hatósága útján, bejelenti.

(3) Származási ország a külön unióknak az az országa, ahol a bejelentőnek valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telepe van; ennek hiányában a külön unióknak az az országa, amelyben a bejelentőnek lakóhelye van; ha pedig a külön unió területén nincs lakóhelye, akkor az a külön unióhoz tartozó ország, amelynek állampolgára.

2. cikk

A szerződő országok joghatósága alá tartozó személyekkel egy tekintet alá esik az, aki a megállapodáshoz nem csatlakozott ország joghatósága alá tartozik ugyan, azonban az e megállapodással létesített külön unió területén eleget tesz az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény 3. cikkében megállapított feltételeknek.

3. cikk

(1) A nemzetközi lajstromozásra irányuló kérelmet a végrehajtási szabályzatban előírt nyomtatványon kell benyújtani; a védjegy származási országának hatósága tanúsítja, hogy a kérelmen szereplő adatok a nemzeti lajstrom adatainak megfelelnek és feltünteti a származási országban történt védjegybejelentés és lajstromozás keltét és számát, valamint a védjegy nemzetközi lajstromozására irányuló kérelem keltét.

(2) A védjegy lajstromozása céljából a Nizzai Megállapodás osztályozása alapján a bejelentőnek meg kell jelölnie azokat a termékeket, vagy szolgáltatásokat, amelyekre a védjegyoltalmat igényli, valamint — lehetőleg a megfelelő osztályt vagy osztályokat, mégpedig a termékekre és szolgáltatásokra megállapított osztályoknak megfelelően. Ha a bejelentő ezt az adatot nem közli, a termékeket, illetve a szolgáltatásokat a Nemzetközi Iroda sorolja be az említett osztályozás megfelelő osztályaiba. A bejelentő által megadott osztályozást a Nemzetközi Iroda a nemzeti hatósággal együttesen ellenőrzi. A nemzeti hatóság és a Nemzetközi Iroda véleményeltérése esetén az utóbbi álláspontja irányadó.

(3) Ha a bejelentő a védjegy színére, mint megkülönböztető elemre igényt tart, köteles:

1. ezt kijelenteni és a bejelentésben az igényelt színt vagy színösszetételt megjelölni;

2. kérelméhez az említett védjegy színes példányaikat mellékelni, ezeket a Nemzetközi Iroda értesítéseivel csatolja. E példányok számát a végrehajtási szabályzat határozza meg.

(4) A Nemzetközi Iroda az 1. cikknek megfelelően bejelentett védjegyet haladéktalanul lajstromozza. A lajstromozás a származási országban benyújtott nemzetközi lajstromozási kérelem keltét viseli, ha a Nemzetközi Iroda a kérelmet ennek napjától számított kéthónapos határidőn belül vette kézhez. Ha a kérelem e határidő után érkezik, a Nemzetközi Iroda azt a beérkezés napjának keltével jegyzi be. A Nemzetközi Iroda e lajstromozásról késelem nélkül értesíti az érdekelt hatóságokat. A lajstromozott védjegyeket a Nemzetközi Iroda által kiadott időszaki lapban teszik közzé, a lajstromozási kérelemben foglalt adatok alapján. Az ábrás elemet vagy különleges írásmódot tartalmazó védjegyek tekintetében a végrehajtási szabályzat határozza meg, hogy a bejelentő köteles-e nyomódúcot (klisé) rendelkezésre bocsátani.

(5) Valamennyi hatóság a lajstromozott védjegyeknek a szerződő országokban történő nyilvánosságra hozatala céljából a Nemzetközi Irodától a végrehajtási szabályzatban megszabott feltételek mellett a fent említett kiadványból bizonyos számú ingyenes és bizonyos számú csökkentett árú példányt kap, mégpedig az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény 16. cikk (4) bekezdés a) pontja szerint megállapított egységekkel arányosan. Ezt a nyilvánosságra hozatalt valamenny-

nyi szerződő ország teljesen kielégítőnek tekinti és a bejelentőtől egyéb nyilvánosságra hozatalt nem követelhet.

3bis cikk

(1) Bármelyik szerződő ország írásban — bármikor — közölheti a Szervezet Főigazgatójával (a továbbiakban: „főigazgató”), hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom országára csak akkor terjed ki, ha a védjegytulajdonos ezt kifejezetten kéri.

(2) Ez a közlés csak a főigazgató által a többi szerződő országgal történt közlés keltétől számított hat hónap elteltével válik hatályossá.

3ter cikk

(1) Azt a kérelmet, hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom olyan országra is kiterjedjen, amelyik a 3bis cikkben adott lehetőséggel élt, a 3. cikk (1) bekezdése szerint benyújtott kérelemben külön meg kell említeni.

(2) Az oltalmi terület kiterjesztésére irányuló kérelmet a nemzetközi lajstromozást követően a végrehajtási szabályzatban előírt nyomtatványon a származási ország hatóságának közvetítésével kell benyújtani. Ezt a Nemzetközi Iroda azonnal lajstromozza és késedelem nélkül közli az érdekelt hatósággal, illetve hatóságokkal. A kérelmet a Nemzetközi Iroda által kiadott időszaki lapban közzéteszik. Az oltalom területi kiterjesztése a nemzetközi lajstromba történt bejegyzés napjával lép hatályba és a vonatkozó védjegy nemzetközi lajstromozásának lejártával szűnik meg.

4. cikk

(1) A Nemzetközi Irodánál a 3. és a 3ter cikk rendelkezéseinek figyelembevételével így foganatosított lajstromozás időpontjától kezdődően a védjegyet valamennyi érdekelt szerződő országban ugyanaz az oltalom illeti meg, mintha a védjegyet ott közvetlenül jelentették volna be. A 3. cikkben említett termék- vagy szolgáltatási osztályozás a védjegyoltalom körének megállapítása tekintetében a szerződő országokat nem kötelezi.

(2) Valamennyi nemzetközileg lajstromozott védjegyet megilleti az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény 4. cikkében biztosított elsőbbségi jog anélkül, hogy az e cikk D) betűje alatt megszabott alakításoknak eleget kellene tenni.

4bis cikk

(1) Ha a Nemzetközi Iroda olyan védjegyet, amelyet egy vagy több országban már lajstromoztak, utóbb ugyanazon jogosult vagy jogutóda javára lajstromoz, a nemzetközi lajstromozás a korábbi nemzeti lajstromozások helyébe lép, az utóbbiak révén szerzett jogok sérelme nélkül.

(2) A nemzeti hatóság kérelmére köteles saját lajstromában a nemzetközi lajstromozást feltüntetni.

5. cikk

(1) Azokban az országokban, ahol a jogszabályok ilyen felhatalmazást tartalmaznak, az a hatóság, amellyel a Nemzetközi Iroda valamely védjegy lajstromozását vagy a 3ter cikk értelmében az oltalom kiterjesztésére irányuló kérelmet közli, jogosult kijelenteni, hogy területén a védjegy oltalomban nem részesíthető. Ilyen elutasítás ellen csupán olyan feltételek esetén lehet fellépni, amelyek az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény értelmében a nemzeti lajstromozásra bejelentett védjegyek esetén is érvényesíthetők. Az oltalmat azonban még részlegesen sem lehet egyedül abból az okból megtagadni, hogy a nemzeti jogszabályok a lajstromozást csak korlátozott számú osztály, vagy termék illetve szolgáltatás tekintetében engedik meg.

(2) Az a hatóság, amely ezt a jogot gyakorolni kívánja, köteles az elutasítást az összes indokok megjelölése mellett a belső jogszabályokban megszabott határidő alatt, de legkésőbb a védjegy nemzetközi lajstromozásától, illetve az oltalom kiterjesztésére irányuló, a 3ter cikknek megfelelő, kérelemtől számított egy év alatt a Nemzetközi Irodával közölni.

(3) A Nemzetközi Iroda az ekként közölt elutasító nyilatkozat egy példányát haladéktalanul megküldi a származási ország hatóságának, továbbá a védjegytulajdonosnak vagy meghatalmazottjának, ha az utóbbit az említett hatóság a Nemzetközi Iroda tudomására hozta. Az érdekelt ugyanazokkal a jogorvoslatokkal élhet, mintha a védjegyet közvetlenül jelentette volna be abban az országban, ahol az oltalmat megtagadták.

(4) A Nemzetközi Iroda a védjegy elutasításának indokait közölni köteles azokkal az érdekeltekkel, akik az Irodától ezt kérik.

(5) Az a hatóság, amelyik a fent említett, legfeljebb egyéves határidő alatt a védjegy lajstromozása, illetve az oltalom kiterjesztése tárgyában a Nemzetközi Irodával sem ideiglenes, sem végleges elutasító határozatot nem közölt, a szóban forgó védjegy tekintetében az e cikk (1) bekezdésében említett lehetőségtől elesik.

(6) Az illetékes hatóság a nemzetközi védjegy érvénytelenítését csak akkor mondhatja ki, ha a védjegytulajdonosnak módot adott arra, hogy jogait kellő időben érvényesíthesse. Az érvénytelenítést a Nemzetközi Irodával közölni kell.

5bis cikk

A védjegy bizonyos alkotó elemeinek, mint címereknek, címerpajzsoknak, arcképeknek, kitűntetéseknek, címeknek, kereskedelmi neveknek, vagy a bejelentőtől eltérő személynevének s más hasonló

felírásnak jogos használatát igazoló és a szerződő országok hatóságai által esetleg megkívánt bizonylatok a származási ország hatóságának hitelesítésén vagy igazolásán kívül más megerősítésre nem szorulnak.

5ter cikk

(1) A Nemzetközi Iroda, kérelemre, valamely meghatározott védjegynek a lajstromba bejegyzett adatairól, a végrehajtási szabályzatban megszabott illeték ellenében, bárkinek másolatot ad.

(2) A Nemzetközi Iroda díjazás ellenében arra is vállalkozhat, hogy a nemzetközi védjegyek között elővizsgálatot végezzen.

(3) A szerződő országok valamelyikében való felhasználás végett kért nemzetközi lajstromkivonatokat hitelesíttetni nem kell.

6. cikk

(1) A Nemzetközi Irodánál foganatosított védjegylajstromozás hatálya húsz évre szól és a 7. cikkben megszabott feltételekkel megújítható.

(2) A nemzetközi lajstromozástól számított öt év elteltével a nemzetközi lajstromozás a származási országban korábban lajstromozott nemzeti védjegytől — az alábbi kivételekkel — függetlenné válik.

(3) A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom — akár átruházták a védjegyet, akár nem — sem részben, sem egészben nem érvényesíthető, ha a korábban az 1. cikk szerint a származási országban lajstromozott nemzeti védjegy ebben az országban a nemzetközi lajstromozástól számított öt éven belül egészben vagy részben már nem részesül törvényes oltalomban. Ugyanez érvényes, ha a törvényes oltalom utóbb, de az ötéves határidő eltelte előtt indult eljárás következtében szűnik meg.

(4) A védjegy önkéntes, vagy hivatalból történő törlését a származási ország hatóságának megkeresésére a Nemzetközi Iroda foganatosítja. Bírósági eljárás esetén a fent említett hatóság hivatalból vagy a felperes kérelmére az eljárás megindításáról szóló irat vagy az eljárás megindítását igazoló bármely más okirat másolatát, úgyszintén a jogerős ítélet másolatát megküldi a Nemzetközi Irodának, az Iroda ezeket bejegyzzi a nemzetközi lajstromba.

7. cikk

(1) A lajstromozás a 8. cikk (2) bekezdésében megállapított alapidj és adott esetben a pótdíjak és díjkiegészítések egyszeri befizetésével az előző oltalmi időszak lejártától számított újabb húszéves időtartamra bármikor megújítható.

(2) A megújítás a megelőző lajstromozás végső állapotához képest módosítást nem tartalmazhat.

(3) Az 1957. június 15-i nizzai okmány vagy a

jelenlegi okmány rendelkezéseinek megfelelő első megújításban meg kell jelölni a nemzetközi osztályozásnak azokat az osztályait, amelyekre a lajstromozás vonatkozik.

(4) A Nemzetközi Iroda az oltalmi idő lejártától hat hónappal hivatalos értesítéssel a védjegy-tulajdonos és meghatalmazottja figyelmét felhívja a lejárat pontos napjára.

(5) A végrehajtási szabályzatban megállapított pótdíj fizetése ellenében a nemzetközi lajstromozás megújítására hathónapos türelmi határidőt kell engedélyezni.

8. cikk

(1) A származási ország hatósága — belátása szerint — jogosult nemzeti illetéket megállapítani és azt a nemzetközi lajstromozásra vagy megújításra bejelentett védjegy tulajdonosától saját javára beszedni.

(2) A Nemzetközi Irodánál történő védjegylajstromozáshoz a következő nemzetközi díjak előzetes megfizetése szükséges:

a) alapidj;

b) ha azok a termékek vagy szolgáltatások, amelyekre a védjegy vonatkozik, a nemzetközi osztályozás szerint háromnál több osztályba tartoznak, minden további osztály után pótdíj;

c) a 3ter cikk alapján az oltalom kiterjesztése végett benyújtott minden egyes kérelem esetén díjkiegészítés.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott pótdíj azonban a végrehajtási szabályzatban megállapított határidőn belül is kiegyenlíthető — anélkül, hogy ez a lajstromozás időpontját érintené — ha a termékek, illetőleg szolgáltatások osztályainak számát a Nemzetközi Iroda állapította meg vagy kifogásolta. Ha az említett határidő lejártáig sem a pótdíj nem folyt be, sem a bejelentő nem korlátozta a szükséges mértékben a termékek, illetőleg szolgáltatások jegyzékét, a nemzetközi lajstromozás iránt benyújtott kérelmet tárgytalannak kell tekinteni.

(4) A nemzetközi lajstromozás különféle bevételeiből befolyó évi jövedelmet — a (2) bekezdés b) és c) pontja alatt említett kivétellel — a Nemzetközi Iroda az ebben a megállapodásban részes országok között egyenlően osztja el, miután levonta a szóban forgó okmány végrehajtásához szükséges költségeket és térheket. Ha ezt az okmányt hatálybalépésekor valamelyik ország még nem erősítette meg, vagy még nem csatlakozott ahhoz, a megerősítésnek vagy a csatlakozásnak hatálybalépéséig a bevételi többletből csak a korábbi okmányok alapján kiszámított részesedés illeti meg.

(5) A (2) bekezdés b) pontjában említett pótdíjakból származó összegeket minden év végén az ebben az okmányban vagy az 1957. június 15-i nizzai okmányban részes országok között kell felosztani, mégpedig arányosan a védjegyek számával, amelyekre az elmúlt évben az egyes országokban oltal-

mat kértek. Az elővizsgálatot folytató országok tekintetében a védjegyek számát a végrehajtási szabályzatban meghatározott szorzószámmal kell módosítani. Ha ezen okmány hatálybalépésekor valamelyik ország annak még nem részese, a megerősítés vagy csatlakozás hatálybalépéséig csak a nizzai okmány alapján kiszámított részesedés illeti meg.

(6) A (2) bekezdés c) pontjában említett díjkiegészítésekből befolyó összegeket az (5) bekezdés szabályai szerint kell felosztani azok között az országok között, amelyek a 3bis cikkben adott lehetőséggel éltek. Ha ezen okmány hatálybalépésekor valamelyik ország ezt még nem erősítette meg, vagy még nem csatlakozott hozzá, a megerősítés vagy csatlakozás hatálybalépéséig csak a nizzai okmány alapján kiszámított részesedés illeti meg.

8bis cikk

A nemzetközi lajstrom szerint jogosult személy egy vagy több szerződő ország tekintetében az oltalomról saját országának hatóságához benyújtott nyilatkozatban bármikor lemondhat; ezt közölni kell a Nemzetközi Irodával. Ez értesíti azokat az országokat, amelyekre a lemondás vonatkozik. A lemondás illetékmentes.

9. cikk

(1) A védjegytulajdonos országának hatósága ugyanígy közli a Nemzetközi Irodával a védjegyre vonatkozóan a nemzeti lajstromba bejegyzett megsemmisítést, törlést, lemondást, átruházást és egyéb változásokat, ha ezek a nemzetközi lajstromozást is érintik.

(2) Az Iroda a változásokat a nemzetközi lajstromba bejegyzi, a szerződő országok hatóságaival közli és lapjában közzéteszi.

(3) Ugyanígy kell eljárni, ha a nemzetközi lajstrom szerint korlátozni kívánja azoknak a termékeknek, illetve szolgáltatásoknak jegyzékét, amelyekre a lajstromozás vonatkozik.

(4) E műveletekért a végrehajtási szabályzat díjat állapíthat meg.

(5) Új terméket vagy szolgáltatást a jegyzékbe utólagosan csupán a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelő új bejelentés révén lehet felvenni.

(6) A felvétellel egy tekintet alá esik valamely terméknek vagy szolgáltatásnak másikkal való helyettesítése.

9bis cikk

(1) Ha a nemzetközi lajstromba bejegyzett védjegyet olyan személyre ruházzák át, akinek telepe nem a nemzetközi bejegyzés tulajdonosának országában, hanem másik szerződő országban van, az átruházásról a Nemzetközi Irodát az előbbi ország ha-

tósága értesíti. A Nemzetközi Iroda az átruházást lajstromozza, erről a többi hatóságot értesíti és az átruházást lapjában közzéteszi. Ha az átruházás a nemzetközi lajstromozástól számított öt éven belül történt, a Nemzetközi Iroda köteles az új jogosult országának hatóságától hozzájárulást kérni — és ha lehetséges — az új jogosult országában foganatosított védjegylajstromozás keltét és számát is közzéteszi.

(2) Nem lajstromozható a nemzetközi lajstromba bejegyzett védjegy átruházása olyan személy javára, aki nemzetközi védjegybejelentésre nem jogosult.

(3) Ha valamely átruházás a nemzetközi lajstromba nem jegyezhető be, akár annak következtében, hogy az új jogosult országa a hozzájárulást megtagadta, akár azért, mert az átruházás olyan személy javára történt, aki nemzetközi lajstromozás kérésére nem jogosult, a korábbi tulajdonos országának hatósága igényelheti a Nemzetközi Irodától, hogy lajstromából a védjegyet törölje.

9ter cikk

(1) Ha valamely nemzetközi védjegynek csupán a lajstromozott termékek vagy szolgáltatások egy részére vonatkozó átruházását közlik a Nemzetközi Irodával, az ezt a lajstromba bejegyzi. Mind-egyik szerződő ország jogosult azonban az átruházás érvényességének elismerését megtagadni, ha az ekként átruházott részben szereplő termékek vagy szolgáltatások hasonló ahhoz, amelyekre vonatkozóan a védjegy a lajstromban továbbra is az átruházó javára szerepel.

(2) A Nemzetközi Iroda a nemzetközi védjegy átruházását ugyanígy jegyzi be, ha csak egy vagy több szerződő országról van szó.

(3) Ha az előző esetekben a jogosult országát illetően változás állt be, azon hatóságnak, amelynek joghatósága alá az új jogosult tartozik, a 9bis cikknek megfelelően megkívánt hozzájárulást meg kell adni, feltéve, hogy a nemzetközi védjegyet a nemzetközi lajstromozástól számított öt éven belül ruházták át.

(4) Az előző bekezdések rendelkezései csak az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény 6^{quater} cikkének figyelembevételével alkalmazhatók.

9^{quater} cikk

(1) Ha a külön unió több országa a nemzeti védjegy törvények egységesítésében állapodik meg, a főigazgatóval közölhetik:

a) hogy az illető országok nemzeti hatóságai helyébe közös hatóság lép;

b) hogy az e cikket megelőző valamennyi rendelkezés vagy egyes rendelkezések alkalmazása szempontjából — az illető országok egész területe egyetlen országnak tekintendő.

(2) Ez a közlés annak az értesítésnek a keltét követő hat hónap elteltével lép hatályba, amelyben a főigazgató erről a többi szerződő országot értesítette.

10. cikk

(1) a) A külön uniónak közgyűlése van; ez azokból az országokból áll, amelyek ezt az okmányt megerősítették vagy hozzá csatlakoztak.

b) Minden ország kormányát egy-egy küldött képviseli, akit munkájában helyettes küldöttek, tanácsadók és szakértők támogathatnak.

c) A küldöttség költségeit a megbízó kormány viseli, kivéve tagországonként egy-egy küldött utazási költségeit és napidiját, amelyek a külön uniót terhelik.

(2) a) A közgyűlés:

- I. foglalkozik minden kérdéssel, amely a külön unió fenntartásával és fejlesztésével, illetve e megállapodás alkalmazásával kapcsolatos;
- II. útmutatást ad a Nemzetközi Irodának felülvizsgálati értekezletek előkészítésére, megfelelően figyelembe véve a külön unió azon országainak észrevételeit, amelyek ezt az okmányt nem erősítették meg, vagy nem csatlakoztak hozzá;
- III. módosítja a végrehajtási szabályzatot és megállapítja a 8. cikk (2) bekezdésében említett díjak és a nemzetközi lajstromozásra vonatkozó egyéb díjak összegét;
- IV. megvizsgálja és jóváhagyja a főigazgatónak a külön unióval kapcsolatos jelentéseit, tevékenységét és a külön unió hatáskörével kapcsolatos kérdésekben ellátja őt a szükséges utasításokkal;
- V. megállapítja a külön unió munkatervét, elfogadja hároméves költségvetését és jóváhagyja a zárszámadását;
- VI. elfogadja a külön unió pénzügyi szabályzatát;
- VII. létrehoz olyan szakértő bizottságokat és munkacsoportokat, amelyeket a külön unió célkitűzéseinek megvalósításához szükségesnek tart;
- VIII. meghatározza, hogy ülésein megfigyelői minőségben milyen országok, amelyek a Szervezetnek nem tagjai, továbbá milyen kormányközi és nemzetközi szervezetek vehetnek részt;
- IX. elfogadja a 10—13. cikkek módosításait;
- X. megtesz minden szükséges intézkedést a külön unió célkitűzéseinek megvalósítására;
- XI. ellátja az e megállapodásból adódó egyéb hasznos feladatokat.

b) A Szervezet által igazgatott más uniót is érintő kérdésekben döntése előtt a közgyűlés meg-

hallgatja a Szervezet koordinációs bizottságának véleményét.

(3) a) A közgyűlésen minden tagországnak egy szavazata van.

b) A közgyűlés határozatképes, ha a tagországok fele jelen van.

c) A b) pont rendelkezéseinek érintetlenül hagyásával a közgyűlés akkor is hozhat határozatot, ha valamelyik ülésén a tagországoknak kevesebb mint a fele, de legalább egyharmada jelen van; ebben az esetben azonban a közgyűlés határozatai, az ügyrendi határozatok kivételével, csak a következő feltételekkel érvényesek. A Nemzetközi Iroda közli a határozatot a közgyűlésről távolmaradt tagországgal és felkéri őket, hogy a közgyűlést követő három hónapon belül írásban közöljék szavazatukat vagy tartózkodásukat. Ha e határidő lejártakor az így szavazó vagy tartózkodó országok száma legalább annyi, amennyi az ülésen a határozatképeséghez hiányzott, a határozat érvényessé válik, feltéve, hogy a megkívánt többség továbbra is fennáll.

d) A 13. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit kivéve a közgyűlés határozatait kétharmad szótöbbséggel hozza.

e) A tartózkodás nem számít szavazatnak.

f) A küldött csak egy országot képviselhet és csak ennek nevében szavazhat.

g) A külön unió azon országai, amelyek a közgyűlésnek nem tagjai, megfigyelőként részt vehetnek az üléseken.

(4) a) A közgyűlés rendes ülésszakra háromévenként egyszer ül össze — kivételes esetektől eltekintve — a Szervezet közgyűlésével azonos időszakban és helyen, összehívásáról a főigazgató gondoskodik.

b) A főigazgató a közgyűlést rendkívüli ülésszakra hívja össze, ha a közgyűlés tagországainak egynegyede ezt kívánja.

c) Az ülésszak napirendjét a főigazgató készíti elő.

(5) Ügyrendjét a közgyűlés maga állapítja meg.

11. cikk

(1) a) A nemzetközi lajstromozással kapcsolatos feladatokat, valamint a külön uniót érintő egyéb igazgatási feladatokat a Nemzetközi Iroda látja el.

b) A Nemzetközi Iroda készíti elő a közgyűlés, valamint az általa létesített szakértő bizottságok és munkacsoportok ülését és ellátja ezek titkársági teendőit.

c) A főigazgató a külön unió legfőbb tisztviselője; ő képviseli a külön uniót.

(2) A főigazgató és az általa kijelölt tisztviselő, szavazati jog nélkül, részt vesz a közgyűlés és a közgyűlés által létesített szakértő bizottságok vagy munkacsoportok valamennyi ülésén. A főigazgató, vagy az általa kijelölt tisztviselő hivatalból ellátja e testületek titkársági teendőit.

(3) a) A 10—13. cikk felülvizsgálatának kivételével a Nemzetközi Iroda készíti elő a közgyűlés út-

mutatásai szerint a megállapodás rendelkezéseit felülvizsgáló értekezleteket.

b) A Nemzetközi Iroda a felülvizsgálati értekezletek előkészítésébe bevonhat kormányközi és nemzetközi nem kormány szervezeteket.

c) A főigazgató és az általa kijelölt tisztviselők szavazati jog nélkül részt vesznek a felülvizsgálati értekezletek tanácskozásain.

(4) A Nemzetközi Iroda a rábízott egyéb feladatokat is ellátja.

12. cikk

(1) a) A külön uniónak költségvetése van.

b) A külön unió költségvetése irányozza elő a külön unió saját bevételeit és kiadásait, az uniók közös kiadásainak költségvetéséhez való hozzájárulását, valamint azt az összeget, amelyet adott esetben a Szervezet konferenciájának költségvetéséhez rendelkezésre bocsát.

c) Az uniók közös költségeinek tekintendők azok a költségek, amelyek nemcsak a külön unióval, hanem a Szervezet által igazgatott egy vagy több más unióval is kapcsolatosak. A külön unió e költségek viselésében érdekeltségének arányában vesz részt.

(2) A külön unió költségvetését a Szervezet által igazgatott többi unió költségvetésével összhangban kell megállapítani.

(3) A külön unió költségvetésének forrásai a következők:

I. a nemzetközi lajstromozással kapcsolatos bevételek és egyéb díjak, valamint az egyéb olyan szolgáltatások, díjak amelyeket a Nemzetközi Iroda a külön unióval kapcsolatosan nyújt;

II. a Nemzetközi Iroda kiadványainak eladásából származó bevételek, illetve a kiadványok szerzői díja; ha a kiadványok a külön uniót érintik;

III. adományok, hagyományok és támogatások;

IV. bérleti, kamat- és egyéb vegyes bevételek.

(4) a) A 8. cikk (2) bekezdésében foglalt bevételek és a nemzetközi lajstromozással kapcsolatos egyéb díjak összegét a közgyűlés a főigazgató javaslatára állapítja meg.

b) A díjak összegét úgy kell megállapítani, hogy a külön unióval kapcsolatos díjak és egyéb bevételi források a 8. cikk (2) bekezdés b) és c) pontjában említett pótdíj és díjkiegészítés nélkül legalább a Nemzetközi Irodának a külön unióval kapcsolatos költségeit fedezzék.

c) Ha a költségvetés az új költségvetési év kezdete előtt nem került elfogadásra, a költségvetés a pénzügyi szabályzat rendelkezései szerint az előző év szintjén marad.

(5) A (4) bekezdés a) pontja rendelkezéseinek érintetlenül hagyásával a Nemzetközi Irodának a

külön unióval kapcsolatos szolgáltatásaiért járó díjak és bevételek összegét a főigazgató állapítja meg és jelenti a közgyűlésnek.

(6) a) A külön uniónak forgóalapja van, amely a külön unió országainak egyszeri befizetéséből áll. Ha az alap elégtelenség bizonyul, a közgyűlés az alapot felemelheti.

b) Valamennyi ország kezdeti befizetésének összege az említett alapra és a befizetés esetleges felemelésének mértéke arányos a kérdéses országnak az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény költségvetése javára abban az évben esedékes hozzájárulásával, amikor az alapot létrehozták, vagy felemelését elhatározták, ha az említett unió tagja.

c) A befizetés mértékét és feltételeit a főigazgató javaslatára a Szervezet koordinációs bizottsága állásfoglalásának meghallgatása után a közgyűlés határozza meg.

d) Amíg a közgyűlés felhatalmazást nem ad a külön unió tartalékalapjának forgóalapként történő felhasználására, a közgyűlés az a), b) és c) pontokban foglalt rendelkezések alkalmazását felfüggesztheti.

(7) a) A Szervezet székhelyére vonatkozó egyezmény, amelyet azzal az országgal kötöttek, ahol a Szervezet működik, rendelkezik arról, hogy a forgóalap elégtelensége esetén ez az ország előleget folyósít. Az előleg összegét és folyósításának feltételeit az érintett ország és a Szervezet között esetenként kötött külön megállapodások határozzák meg.

b) Akár az a) pontban említett ország, akár a Szervezet írásbeli közléssel felmondhatja az előleg nyújtásra vonatkozó kötelezettséget. A felmondás a közlés évének végétől számított három év elteltével válik hatályossá.

(8) A pénzügyi ellenőrzést a pénzügyi szabályzat rendelkezései szerint a külön unió egy vagy több országa vagy külső könyvszakértők végzik. Ezeket beleegyezésükkel a közgyűlés jelöli ki.

13. cikk

(1) A 10., 11., 12. cikk és e cikk módosítását a közgyűlés bármelyik tagországa, vagy a főigazgató indítványozhatja. Az indítványt a közgyűlés elé terjesztés előtt legalább hat hónappal a főigazgató közli a közgyűlés tagországaival.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt cikkek bármilyen módosítását a közgyűlés fogadja el. Az elfogadáshoz a leadott szavazatok háromnegyede szükséges; a 10. cikk és e bekezdés bármilyen módosításához azonban a leadott szavazatok négyötödére van szükség.

(3) Az (1) bekezdésben említett cikkek bármilyen módosítása egy hónappal azután lép hatályba, amikor a főigazgató azoknak az országoknak há-

romnegyed részétől, amelyek a módosítás elfogadásának időpontjában a közgyűlés tagjai voltak, alkotmányos eljárásuknak megfelelő írásbeli elfogadó nyilatkozatot kapott. Az említett cikkek így elfogadott módosítása minden országra kötelező, amely a módosítás hatálybalépésekor a közgyűlés tagja, vagy későbbi időpontban ennek tagjává válik.

14. cikk

(1) A külön unió minden országa megerősítheti ezt az okmányt, ha aláírta, ha pedig nem írta alá, csatlakozhat hozzá.

(2) a) A külön unióhoz nem tartozó bármelyik ország, amelyik részese az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezménynek, csatlakozhat ehhez az okmányhoz és ezzel a külön unió tagjává válhat.

b) Mihelyt a Nemzetközi Iroda értesül arról, hogy valamelyik állam csatlakozott az okmányhoz, megküldi az illető ország hatóságának a 3. cikknek megfelelően azoknak a védjegyeknek összesített jegyzékét, amelyek a csatlakozás időpontjában nemzetközi oltalom alatt állanak.

c) Ez a jegyzék a csatlakozó ország területén az említett védjegyek számára önmagában biztosítja az előző rendelkezések szerint járó kedvezményeket és megküldésével kezdődik az az egyéves határidő, amely alatt az érdekelt hatóság az 5. cikkben említett nyilatkozatot megteheti.

d) Ez okmányhoz való csatlakozás alkalmával azonban bármely ország kijelentheti, hogy azoknak a nemzetközi védjegyeknek kivételével, amelyek az országban már előzőleg még érvényben levő azonos nemzeti lajstromozás tárgyai voltak és amelyeket az érdekeltek kérelmére azonnal elismer, ennek az okmány alkalmazását azokra a védjegyekre korlátozza, amelyeket a csatlakozás hatálybalépésének napja után lajstromoznak.

e) Ez a nyilatkozat mentesíti a Nemzetközi Irodát a fentebb említett összesített jegyzék megküldése alól. Ebben az esetben a Nemzetközi Iroda csak azokat a védjegyeket közli, amelyek tárgyában a d) pontban foglalt kivétel kedvezményének alkalmazását nála az új ország csatlakozásától számított egy éven belül a szükséges adatok megjelölésével kéri.

f) A Nemzetközi Iroda nem küld összesített jegyzéket annak az országnak, amelyik ezen okmányhoz csatlakozva kijelenti, hogy a 3bis cikkben biztosított lehetőséggel élni kíván. Ez az ország egyidejűleg kijelentheti, hogy ennek az okmány alkalmazását azokra a védjegyekre korlátozza, amelyeket a csatlakozás hatálybalépésének napjától kezdve lajstromoznak, ez a korlátozás mindazonáltal nem érinti azokat a nemzetközi védjegyeket, amelyek az országban már előzően azonos nemzeti lajstromozás tárgyai voltak, és amelyek a 3ter cikknek és a 8. cikk (2) bekezdés c) pontjának

megfelelően az oltalom kiterjesztésére irányuló kérelem alapjául szolgálhatnak.

g) Annak a védjegynek a lajstromozását, amelyiket az e cikkben említett bármelyik jegyzék magában foglal, úgy kell tekinteni, hogy az a csatlakozás hatálybalépésének napja előtt az újonnan szerződő országban közvetlenül foganatosított lajstromozás helyébe lép.

(3) A megerősítő vagy csatlakozási okmányokat a főigazgatónál kell letenni.

(4) a) Az első öt olyan ország tekintetében, amelyik megerősítő vagy csatlakozási okmányát letétbe helyezte, ez az okmány az ötödik letétbehelyezéstől számított három hónap elteltével lép hatályba.

b) A többi ország tekintetében ez az okmány három hónappal azután lép hatályba, amikor az érintett ország megerősítését vagy csatlakozását a főigazgató közölte, kivéve, ha a megerősítő vagy csatlakozási okmány későbbi időpontot tüntet fel. Utóbbi esetben az ilyen ország tekintetében ez az okmány az így megjelölt időpontban lép hatályba.

(5) A megerősítés vagy csatlakozás önműködően magában foglalja az okmány valamennyi rendelkezésének elfogadását és jogot ad a vele járó valamennyi előny igénybevételére.

(6) Ennek az okmány hatálybalépése után a megállapodás 1957. évi június 15-i nizzai szövegéhez bármely ország csak úgy csatlakozhat, ha egyidejűleg ezt az okmányt is megerősíti vagy csatlakozik hozzá. A nizzai szövegnek korábbi szöveghez való csatlakozást a jelen okmány egyidejű megerősítése vagy az ahhoz való csatlakozás esetén sem lehet elfogadni.

(7) Az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény 24. cikkének rendelkezéseit e megállapodásra is alkalmazni kell.

15. cikk

(1) E megállapodás időbeli korlátozás nélkül marad hatályban.

(2) Ezt az okmányt a főigazgatóhoz küldött közléssel bármelyik ország felmondhatja. A felmondás egyben valamennyi korábbi okmány felmondását is jelenti, hatálya csak a felmondó országra terjed ki, s a külön unió több országa között a megállapodás érvényben marad.

(3) A felmondás a közlésnek a főigazgatóhoz történt kézbesítését követő egy év elteltével lép hatályba.

(4) Az ebben a cikkben szabályozott felmondási jogát a külön unió tagjává válásának keltétől számított öt év eltelté előtt egyik ország sem gyakorolhatja.

(5) Azok a felmondás hatálybalépésének időpontja előtt lajstromozott nemzetközi védjegyek, amelyeket az 5. cikkben megjelölt egy éven belül nem utasítottak el, a nemzetközi oltalom tartalma

alatt továbbra is ugyanolyan oltalmat élveznek, mint a felmondó országban közvetlenül bejelentett védjegyek.

16. cikk

(1) a) Ez az okmány hatálybalépésétől a megerősítő vagy hozzá csatlakozó külön uniós országok között az 1891. évi Madridi Megállapodás ezt megelőző szövegei helyébe lép.

b) Mindamellett a külön unió bármely országát, amely ezt az okmányt megerősítette vagy csatlakozott hozzá, az ez okmányt meg nem erősítő vagy hozzá nem csatlakozó országokkal szemben továbbra is azok a korábbi szövegek kötelezik, amelyeket a nizzai okmány 12. cikk (4) bekezdése értelmében előzőleg nem mondott fel.

(2) A külön unióhoz nem tartozó országok, amelyek ennek az okmánynak részesei lesznek, kötelesek ezt az okmányt azokra a nemzetközi lajstromozásokra alkalmazni, amelyeket a külön uniónak ez okmányban nem részes bármelyik országa, nemzeti hatóságának közreműködésével, a Nemzetközi Irodánál foganatosított, feltéve, hogy ezek a lajstromozások az említett országokban a jelen okmány előírásainak megfelelnek. Olyan nemzetközi lajstromozások tekintetében, amelyeket a Nemzetközi Iroda, a külön unióon kívüli, de ennek az okmánynak tagjává vált országok hivatalának kívánására teljesített, ez az ország elismeri, hogy a külön unió előbb említett országai megkövetelhetik annak a legutolsó szövegnek előírásaiban foglalt feltételek teljesítését, amelynek részesei.

17. cikk

(1) a) Ezt az okmányt francia nyelven készült egyetlen példányban kell aláírni és a svéd okmánynál kell letenni.

b) A főigazgató az érdekelt kormányok meghallgatása után gondoskodik a közgyűlés által megjelölt más nyelvű hivatalos fordításról.

(2) Ezt az okmányt Stockholmban, 1968. január 13-ig lehet aláírni.

(3) Erről az aláírt okmányról a főigazgató a svéd kormány által hitelesített két-két másolatot küld a külön unióhoz tartozó minden ország kormányának, és — kívánságra — bármely más ország kormányának.

(4) A főigazgató ezt az okmányt beiktatás végett bejelenti az Egyesült Nemzetek Szervezetének Titkárságánál.

(5) A főigazgató a külön unió minden országának kormányát értesíti az aláírásokról, a megerősítő vagy csatlakozási okmányok letételéről és az okmányokban foglalt nyilatkozatokról, a megállapodás valamennyi rendelkezésének hatálybalépéséről, a felmondásra vonatkozó, valamint a 3bis, 9^{quater}, 13. cikk, a 14. cikk (7) bekezdése és a 15. cikk (2) bekezdése szerint tett közlésekről.

18. cikk

(1) Az első főigazgató hivatalbalépéséig az ennek az okmánynak a Szervezet Nemzetközi Irodájára vagy a főigazgatóra vonatkozó utalásait az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény által létesített Uniós Irodára, illetve ennek igazgatójára vonatkozó utalásoknak kell tekinteni.

(2) A külön unió azon országai, amelyek ezt az okmányt nem erősítették meg és nem is csatlakoztak hozzá, a Szervezetet létrehozó egyezmény hatálybalépésétől számított öt évig, kívánságukra, úgy gyakorolhatják az ennek az okmánynak a 10—13. cikkében szabályozott jogokat, mintha ezek a cikkek köteleznék őket. Ezt a kívánságot az érdekelt országnak írásban kell a főigazgatóval közölnie; a közlés a kézbesítés napjától hatályos. Az ilyen országot a fenti időtartam lejártáig a közgyűlés tagjának kell tekinteni.

Az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére Locarnóban, 1968. október 8-án aláírt

megállapodás

1. cikk

Külön unió létesítése; nemzetközi osztályozás elfogadása

(1) Az e megállapodás hatálya alá tartozó országok külön uniót alkotnak.

(2) Ezek az országok egységes osztályozást fogadnak el az ipari mintákra (a továbbiakban: „nemzetközi osztályozás”).

(3) A nemzetközi osztályozás magában foglalja:

- (I) az osztályok és alosztályok jegyzékét;
- (II) azoknak a termékeknek betűsoros jegyzékét, amelyekben a minták megtestesülnek, a megfelelő besorolási osztályok, az alosztályok megjelölésével;
- (III) a magyarázó jegyzeteket.

(4) Az osztályok és alosztályok jegyzéke az ehhez a megállapodáshoz csatolt jegyzék, amelyet a 3. cikk értelmében alakított szakértő bizottság (a továbbiakban: „szakértő bizottság”) módosíthat és kiegészíthet.

(5) A termékek betűsoros jegyzékét és a magyarázó jegyzeteket a szakértő bizottság a 3. cikkben meghatározott eljárás szerint fogadja el.

(6) A szakértő bizottság a 3. cikkben foglalt eljárás szerint módosíthatja vagy kiegészítheti a nemzetközi osztályozást.

(7) a) A nemzetközi osztályozás angol és francia nyelven készül.

b) A Szellemi Tulajdon Világszervezetét (a továbbiakban: „Szervezet”) létrehozó egyezményben megnevezett Szellemi tulajdon Nemzetközi Irodája (a továbbiakban: „Nemzetközi Iroda”) — az érdekel kormányokkal egyetértésben — a nemzetközi osztályozás hivatalos szövegét más nyelven is kiadhatja, a nyelveket az 5. cikkben említett közgyűlés jelölheti ki.

2. cikk

A nemzetközi osztályozás és jogi jellege

(1) Az ebben a megállapodásban előírt kötelezettségek fenntartásával a nemzetközi osztályozás önmagában csak ügyviteli jellegű. Ugyanakkor minden ország a neki megfelelő jogi jelleget tulajdoníthatja neki, nevezetesen a nemzetközi osztályozás nem kötelezi a külön unió országait abban a tekintetben, hogy milyen legyen az országban a minta oltalmának jellege és terjedelme.

(2) A külön unió mindegyik országa választhat, hogy a nemzetközi osztályozást mint fő, vagy mint kiegészítő rendszert alkalmazza.

(3) A külön uniós országok hatóságai a minták bejelentési vagy lajstromozási okirataiban és, ha ezeket hivatalosan közzéteszik, a közzétételi iratokban feltüntetik a nemzetközi osztályozás szerint azoknak az osztályoknak és alosztályoknak a számát, amelyekbe a mintát megtestesítő termékek tartoznak.

(4) A termékek betűsoros jegyzékébe kerülő elnevezések kiválasztásánál a szakértő bizottságnak ésszerűen kerülnie kell olyan elnevezések használatát, amelyekre kizárólagos jogok állhatnak fenn. Mindazonáltal valamely kifejezés felvétele a betűsoros jegyzékbe nem értelmezhető olyképpen, hogy a szakértő bizottság véleményt nyilvánított volna azzal kapcsolatban, hogy a szóban forgó kifejezésre kizárólagos jogok állanak-e fenn vagy sem.

3. cikk

A szakértő bizottság

(1) A Nemzetközi Iroda mellett az 1. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében foglalt feladatok ellátására szakértő bizottság létesül. A külön unió valamennyi országa képviselteti magát a szakértő bizottságban, amely a képviselt országok egyszerű szótöbbségével elfogadott eljárási szabályzat alapján működik.

(2) A szakértő bizottság a betűsoros jegyzéket és a magyarázó jegyzeteket a külön uniós országok egyszerű szótöbbségével fogadja el.

(3) A nemzetközi osztályozás módosítására vagy kiegészítésére bármely külön uniós ország hivatala vagy a Nemzetközi Iroda javaslatot tehet. A hivatalok ilyen javaslataikról értesítik a Nemzetközi

Irodát. A Nemzetközi Iroda ezeket és saját javaslatait legkésőbb két hónappal a szakértő bizottságnak a szóbanforgó javaslatokat tárgyaló ülészsaka előtt eljuttatja ennek tagjaihoz.

(4) A nemzetközi osztályozás módosítására és kiegészítésére vonatkozó szakértő bizottsági határozatokat a külön uniós országok egyszerű szótöbbséggel hozzák meg. Egyhangúság szükséges viszont olyan határozat meghozatalához, amely új osztály létesítését vagy termékek egyik osztályból másikba való átsorolását írja elő.

(5) A szakértők levelezés útján is szavazhatnak.

(6) Ha valamelyik ország nem jelöl ki képviselőt a szakértő bizottság valamelyik ülészsakára, vagy ha a kijelölt szakértő az ülés folyamán vagy a szakértő bizottság eljárási szabályzatában megszabott határidő alatt nem közli szavazatát, a szóbanforgó ország úgy tekintendő, hogy a bizottság határozatát elfogadja.

4. cikk

Az osztályozás, a módosítások és kiegészítések közlése és közzététele

(1) A szakértő bizottság által elfogadott betűsoros termékjegyzéket és magyarázó jegyzeteket, valamint a nemzetközi osztályozás általa elhatározott bármely módosítását és kiegészítését a Nemzetközi Iroda közli a külön unió országainak hivatalaival. A szakértő bizottság határozata a közlés kézhezvételekor lép hatályba. Ha azonban új osztály létesítéséről vagy termékek egyik osztályból másikba való átsorolásáról rendelkezik, a közlés elküldésének keltétől számított hat hónap múlva lép hatályba.

(2) A hatályba lépett módosításokat és kiegészítéseket a Nemzetközi Iroda, mint letéteményes, beilleszti a nemzetközi osztályozásba. A módosításokat és kiegészítéseket közzé kell tenni a közgyűlés által kijelölendő folyóiratokban.

5. cikk

Az unió közgyűlése

(1) a) A külön unió közgyűlése van, amely a külön unió országaiból áll.

b) A külön unió minden országának kormányát egy-egy küldött képviseli, akit munkájában helyettes küldöttek, tanácsadók és szakértők támogathatnak.

c) Mindegyik küldöttség költségeit a megbízó kormány viseli.

(2) a) A 3. cikk rendelkezéseinek érintetlenül hagyásával a közgyűlés:

(I) megtárgyal a külön unió fenntartására és fejlesztésére és ezen megállapodás alkalmazására vonatkozó minden kérdést;

(II) útmutatást ad a Nemzetközi Irodának a felülvizsgálati értekezletek előkészítésére;

(III) megvizsgálja és jóváhagyja a Szervezet főigazgatójának (a továbbiakban: „főigazgató”) a külön unióval kapcsolatos jelentéseit és tevékenységét, és a külön unió hatáskörébe tartozó kérdésekben ellátja őt a szükséges utasításokkal;

(IV) megállapítja a külön unió munkatervét, elfogadja hároméves költségvetését és jóváhagyja zárszámadását;

(V) elfogadja a külön unió pénzügyi szabályzatát;

(VI) dönt arról, hogy a nemzetközi osztályozás hivatalos szövegét az angolon és francián kívül milyen nyelven kell elkészíteni;

(VII) a 3. cikk szerint felállított szakértő bizottságtól függetlenül egyéb szakértő bizottságokat és munkacsoportokat alkot, amelyeket szükségesnek vél a külön unió célkitűzéseinek megvalósításához;

(VIII) meghatározza, hogy ülésein megfigyelői minőségben milyen országok vehetnek részt, amelyek a külön unióknak nem tagjai, továbbá milyen kormányközi és nemzetközi nem-kormánysszervezetek vehetnek részt;

(IX) elfogadja a 5—8. cikk módosításait;

(X) megtesz a külön unió célkitűzéseinek eléréséhez szükséges minden egyéb intézkedést;

(XI) ellátja a megállapodásból ráháruló egyéb feladatokat.

b) Azokban a kérdésekben, amelyek más olyan uniót is érintenek, amelynek igazgatását a Szervezet látja el, döntése előtt a közgyűlés meghallgatja a Szervezet koordinációs bizottságának véleményét.

(3) a) A közgyűlésen minden tagországnak egy szavazata van.

b) A közgyűlés határozatképes, ha a tagországok fele jelen van.

c) A b) pont rendelkezéseinek érintetlenül hagyásával a közgyűlés akkor is hozhat határozatot, ha valamely ülészakon a tagországoknak kevesebb mint a fele, de legalább egyharmada jelen van; ebben az esetben azonban a határozat — az ügyrendi határozatok kivételével — csak a következő feltételekkel érvényes. A Nemzetközi Iroda a határozatokat közli a közgyűlés távol maradt országaival és felkéri őket, hogy a közlés keltét követő három hónapon belül írásban közöljék szavazatukat vagy tartózkodásukat. Ha e határidő lejártakor az így szavazó vagy tartózkodó országok száma legalább annyi, amennyi az ülészakon a határozatképességhez hiányzott, a határozat érvényessé válik, feltéve, hogy a megkívánt többség továbbra is fennáll.

d) A 8. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések kivételével határozatait a közgyűlés kétharmad szótöbbséggel hozza.

e) A tartózkodás nem számít szavazatnak.

f) Egy küldött csak egy országot képviselhet és csak ennek nevében szavazhat.

(4) a) A közgyűlés háromévenként egyszer ül össze rendes ülészakra, mégpedig — kivételes ese-

tektől eltekintve — a Szervezet közgyűlésével azonos időszakban és helyen, összehívásáról a főigazgató gondoskodik.

b) A közgyűlés tagországi egynegyedének kívánságára a főigazgató a közgyűlést rendkívüli ülészakra hívja össze.

c) Az ülészak napirendjét a főigazgató készíti elő.

(5) Ügyrendjét a közgyűlés maga állapítja meg.

6. cikk

Nemzetközi Iroda

(1) a) A külön uniót érintő igazgatási feladatokat a Nemzetközi Iroda látja el.

b) Nevezetesen, a Nemzetközi Iroda előkészíti a közgyűlést, a szakértő bizottság, valamint az általuk alakított bármely más szakértő bizottság és munkacsoport ülését és ellátja ezek titkársági teendőit.

c) A főigazgató a külön unió legfőbb tisztviselője; ő képviseli a külön uniót.

(2) A főigazgató és az általa kijelölt tisztviselő szavazati jog nélkül vesz részt a közgyűlés, a szakértő bizottság, valamint az általuk alakított bármely más szakértő bizottság vagy munkacsoport valamennyi ülésén. E testületek titkári teendőit a főigazgató vagy az általa kijelölt tisztviselő látja el.

(3) a) A Nemzetközi Iroda készíti elő a közgyűlés útmutatásai szerint a megállapodás 5—8. cikkeiktől eltérő rendelkezések felülvizsgálati konferenciáit.

b) A Nemzetközi Iroda a felülvizsgálati konferencia előkészítése során tanácskozhat kormányközi és nemzetközi nem-kormánysszervezetekkel.

c) A főigazgató és az általa kijelölt személyek szavazati jog nélkül vesznek részt az ilyen értekezletek tanácskozásain.

(4) A Nemzetközi Iroda ellátja a rábízott egyéb feladatokat is.

7. cikk

Pénzügyek

(1) a) A külön unióknak költségvetése van.

b) A külön unió költségvetése magában foglalja a külön unió saját bevételeit és kiadásait, hozzájárulását az uniók közös kiadásainak költségvetéséhez, valamint adott esetben a Szervezet konferenciájának költségvetése javára megállapított összeget.

c) Azokat a költségeket, amelyek nem kizárólag a külön unióra hárulnak, hanem a Szervezet által igazgatott egy vagy több más unióra is, az uniók közös költségeinek kell tekinteni. A külön unióknak a közös költségekben való részesedése arányos az ilyen kiadásokban való érdekeltiségével.

(2) A külön unió költségvetését a Szervezet által igazgatott többi unió költségvetésével összehangoltan állapítják meg.

(3) A külön unió költségvetésének forrásai a következők:

(I) a külön unió országainak hozzájárulása;

(II) az olyan szolgáltatások díja és illetéke, amelyeket a Nemzetközi Iroda a külön unióval kapcsolatban nyújt;

(III) a Nemzetközi Iroda kiadványainak eladásából származó bevételek, illetve e kiadványok szerzői díja, ha a kiadványok a külön uniót érintik;

(IV) adományok, hagyományok és támogatások;

(V) bérleti, kamat- és egyéb vegyes bevételek.

(4) a) Avégből, hogy a (3) bekezdés (I) pontjában említett hozzájárulását meg lehessen állapítani, a külön unió mindegyik országa ugyanahhoz az osztályhoz tartozik, amelybe az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unióban, évi hozzájárulását pedig az ebben az unióban a megfelelő osztályra meghatározott számú egységek száma alapján fizeti.

b) A külön unió minden országa olyan arányban járul hozzá évente az összes országok által a külön unió költségvetése javára fizetendő összeghez, ahogy egységeinek száma a hozzájáruló országok összegségéhez aránylik.

c) A hozzájárulás minden év január 1-én esedékes.

d) Az az ország, amelyik hozzájárulásával hátralékban van, a külön unió egyik szervezetében sem gyakorolhatja szavazati jogát, ha a hátralék összege eléri vagy meghaladja az előző két teljes évre esedékes hozzájárulás összegét. A külön unió érintett szerve mindazonáltal megengedheti az ilyen országnak a szavazati jog gyakorlását, ha úgy találja, hogy a fizetési késedelem rendkívüli és elháríthatatlan körülményeknek tulajdonítható.

e) Ha a költségvetést az új költségvetési év kezdete előtt nem fogadják el, a költségvetés a pénzügyi szabályzat előírásai szerint az előző év szintjén marad.

(5) A Nemzetközi Irodának a külön unióval kapcsolatos szolgáltatásaiért járó illetékek és díjak összegét a főigazgató állapítja meg és jelenti a közgyűlésnek.

(6) a) A külön uniónak forgóalapja van; ez a külön unió országainak egyszeri befizetéséből áll. Ha az alap elégtelennek bizonyul, a közgyűlés elrendelheti felemelését.

b) Az az összeg, amelyet az egyes országok az említett alapra először befizetnek és a befizetés felemelésének mértéke arányos a kérdéses országnak abban az évben esedékes hozzájárulásával, amikor az alapot létrehozták vagy felemelését elhatározták.

c) A befizetés mértékét és feltételeit a főigazgató javaslatára, a Szervezet koordinációs bizottságának meghallgatása után, a közgyűlés határozza meg.

7. a) A Szervezet székhelyére vonatkozó egyezmény, amelyet azzal az országgal kötöttek, ahol a szervezet működik, előirányozza, hogy a forgóalap elégtelensége esetében ez az ország előleget folyósít. Az előleg összegét és feltételeit az érintett ország és a Szervezet között esetenként kötött külön megállapodások határozzák meg.

b) Akár az a) pontban említett ország, akár a Szervezet írásbeli közléssel felmondhatja az előlegnyújtásra vonatkozó kötelezettséget. A felmondás a közlés évének végétől számított három év elteltével hatályos.

(8) A pénzügyi ellenőrzést a pénzügyi szabályzat értelmében a külön unió egy vagy több országa vagy külső könyvszakértők végzik. Ezeket beleegyezésükkel a közgyűlés jelöli ki.

8. cikk

Az 5—8. cikk módosítása

(1) Az 5., 6., 7. és e cikk módosítását a külön unió bármely tagországa vagy a főigazgató indíthatja. Az indítványt a főigazgató a közgyűlés elé terjesztés előtt legalább hat hónappal közli a külön unió országaival.

(2) Az (1) bekezdésben említett cikkek módosítását a közgyűlés határozza el. Az elfogadáshoz a leadott szavazatok háromnegyede szükséges; az 5. cikk és e bekezdés módosításához azonban a leadott szavazatok négyötödére van szükség.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt cikkek bármely módosítása egy hónappal azután lép hatályba, amikor a főigazgató azoknak az országoknak a háromnegyed részétől, amelyek a módosítás elfogadásának időpontjában a külön unió tagjai voltak, alkotmányos eljárásuknak megfelelő írásbeli elfogadó nyilatkozatot kapott. Az említett cikkek így elfogadott módosítása minden országra kötelező, amely a módosítás hatálybalépésekor a külön unió tagja vagy későbbi időpontban tagjává válik; de minden olyan módosítás, amely a külön unió országainak pénzügyi kötelezettségét növeli, csak azokra az országokra kötelező, amelyek bejelentették, hogy a kérdéses módosítást elfogadják.

9. cikk

Megerősítés, csatlakozás, hatálybalépés

(1) Az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény minden olyan részes országa, amely ezt a megállapodást aláírta, megerősítheti, ha pedig nem írta alá, csatlakozhat hozzá.

(2) A megerősítő és csatlakozási okmányokat a főigazgatónál kell letenni.

(3) a) Ez a megállapodás arra az öt országra, amelyek megerősítő vagy csatlakozási okmányukat elsőként helyezték letétbe, az ötödik okmány le-

tétbehelyezését követő három hónap múlva lép hatályba.

b) Minden más országra ez a megállapodás attól az időponttól számított három hónap múlva lép hatályba, amikor az ország megerősítését vagy csatlakozását a főigazgató közölte, hacsak a megerősítő vagy csatlakozási okmány későbbi időpontot nem jelölt meg. Utóbbi esetben ez a megállapodás erre az országra az így megjelölt időpontban lép hatályba.

(4) A megerősítés vagy csatlakozás magában foglalja a megállapodás valamennyi rendelkezésének elfogadását és jogot ad a vele járó valamennyi előny igénybevételére.

10. cikk

A megállapodás hatálya és időtartama

E megállapodás hatálya és tartama azonos az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezményével.

11. cikk

Az 1—4. és 9—15. cikkek felülvizsgálata

(1) E megállapodás 1—4. és 9—15. cikke a kívánatos javítások végett felülvizsgálható.

(2) A felülvizsgálatra a külön unióhoz tartozó országok küldötteinek részvételével tartott értekezleten kerül sor.

12. cikk

Felmondás

(1) Ezt a megállapodást a főigazgatóhoz küldött közléssel bármely ország felmondhatja. A felmondás hatálya csak a felmondó országra terjed ki, a külön unió többi országában viszont a megállapodás érvényben és hatályban marad.

(2) A felmondás a közlésnek a főigazgatóhoz történt kézbesítési napját követő egy év elteltével lép hatályba.

(3) Az ebben a cikkben szabályozott felmondási jogot bármelyik ország csak a külön unió tagjává válásának időpontjától számított öt év elteltével gyakorolhatja.

13. cikk

Területek

Az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény 24. cikkének rendelkezéseit erre a megállapodásra is alkalmazni kell.

14. cikk

Aláírás, nyelvek, közlések

(1) a) Ezt a megállapodást angol és francia nyelven készült egyetlen eredeti példányban kell aláírni. Mindkét szöveg egyaránt hiteles. A megállapodást a svájci kormánynál kell letenni.

b) A megállapodást Bernben 1969. június 30-ig lehet aláírni.

(2) A főigazgató az érdekelt kormányok meghallgatása után gondoskodik a közgyűlés által megjelölt bármely más nyelvű hivatalos szövegről.

(3) A főigazgató a megállapodás aláírt szövegéből a svájci kormány által megfelelően hitelesített két másolatot küld az aláíró országok kormánynak és — kívánságra — bármely más ország kormánynak.

(4) Ezt a megállapodást a főigazgató beiktatás végett bejelenteni az Egyesült Nemzetek Szervezetének Titkárságánál.

(5) A főigazgató a külön unió összes országának kormányát értesíti a megállapodás hatálybalépésének napjáról, az aláírásokról, a megerősítő vagy csatlakozási okmányok letétbehelyezéséről, a megállapodás módosításainak elfogadásáról és a módosítások hatálybalépésének időpontjáról, valamint a felmondásokról.

15. cikk

Átmeneti rendelkezés

Az első főigazgató hivatalbalépéséig a megállapodásnak a Szervezet Nemzetközi Irodájára vagy a főigazgatóra vonatkozó utalásait a szellemi tulajdon oltalmára alakult Nemzetközi Irodára (BIRPI), illetve ennek igazgatójára vonatkozó utalásoknak kell tekinteni."

3. §. (1) A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az 1. §-ban megjelölt megállapodások megerősítő okiratainak letételekor a következő nyilatkozatot tette:

a) „A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa rámutat arra, hogy a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozására kötött Madridi Megállapodás 14. cikk (7) bekezdésének rendelkezései ellentétesek az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének a gyarmati országok és népek függetlenségéről 1960. december 14-én elfogadott 1514/XV. számú határozatával."

b) „A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa rámutat arra, hogy az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére Locarnóban, 1968. október 8-án aláírt Megállapodás 13. cikkének rendelkezései ellentétesek az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének a gyarmati országok és népek függetlenségéről 1960. december 14-én elfogadott 1514/XV. számú határozatával."

(2) A Magyar Népköztársaság Kormánya 1970. március 31-én az alábbiakat közölte a gyári vagy

kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozására kötött Madridi Megállapodás nizzai szövege letéteményesével, a Svájci Szövetségi Kormánnyal: „A Megállapodás 3bis cikkében biztosított lehetőség alapján a Magyar Népköztársaság kijelenti, hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom területére csak akkor terjed ki, ha a védjegytulajdonos ezt kifejezetten kéri.”

4. §. (1) Ez a törvényerejű rendelet kihirdetésének napján lép hatályba, azonban az 1. § 1. pontjában megjelölt megállapodást az 1970. évi szeptember hó 19. napjától, az 1. § 2. pontjában megjelölt megállapodást az 1974. évi január hó 1. napjától kell alkalmazni, a 3. § (2) bekezdésében foglalt közlés pedig az 1970. évi október hó 31. napjától hatályos.

(2) Az e törvényerejű rendelettel kihirdetett megállapodások végrehajtásáról az Országos Találmányi Hivatal elnöke gondoskodik.

1973. évi 30. számú törvényerejű rendelet

a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa tagországainak külkereskedelmi tevékenység végzésére feljogosított szervezetei között szállításra kerülő gépek, berendezések és egyéb cikkek műszaki szolgálata általános feltételeinek közzétételéről³⁴

1. §. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa tagországainak külkereskedelmi tevékenység végzésére feljogosított szervezetei között szállításra kerülő gépek, berendezések és egyéb cikkek műszaki szolgálatainak 1973. április hó 21. napján Moszkvában létrehozott Általános Feltételei (továbbiakban: KGST 1973. évi Műszaki Szolgálat Általános Feltételei) hivatalos magyar nyelvű szövegét e törvényerejű rendelet *mellékleteként* közzéteszi.

2. §. A KGST 1973. évi Műszaki Szolgálat Általános Feltételei rendelkezéseit az 1974. évi január hó 1. napja után kötött külkereskedelmi szerződésekre kell alkalmazni, ha a magyar féllel szerződő külföldi fél székhelye olyan országban van, amely a magyar féllel kötött szerződésre ugyancsak a KGST 1973. évi Műszaki Szolgálat Általános Feltételei rendelkezéseit alkalmazza.

3. §. Amennyiben a szerződő felek a KGST 1973. évi Műszaki Szolgálat Általános Feltételei alkalmazását az 1974. évi január hó 1. napja előtt megkötött külkereskedelmi szerződésre kikötötték, és ezt a kikötést a magyar féllel szerződő külföldi fél országának joga is lehetővé teszi, a KGST 1973. évi Műszaki Szolgálat Általános Feltételei rendelkezéseit e szerződésekre is alkalmazni kell.

4. §. A külkereskedelmi miniszter felhatalmazást kap arra, hogy KGST 1973. évi Műszaki Szol-

gálat Általános Feltételei végrehajtása iránt a szükséges intézkedéseket tegye.

5. §. Ez a törvényerejű rendelet 1974. évi január hó 1. napján lép hatályba.

Melléklet az 1973. évi 30. számú törvényerejű rendelethez

A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa tagországainak külkereskedelmi tevékenység végzésére feljogosított szervezetei között szállításra kerülő gépek, berendezések és egyéb cikkek műszaki szolgálatainak

általános feltételei

(KGST 1973. évi MSZÁF)

A KGST tagországok külkereskedelmi tevékenység végzésére feljogosított szervezetei által leszállított termékek műszaki szolgálata (szervize) a jelen „Műszaki Szolgálat Általános Feltételei” alapján kerül lebonyolításra.

A műszaki szolgálatra vonatkozó minden szerződést a jelen „Műszaki Szolgálat Általános Feltételei” alapján kötik meg.

Azokban az esetekben, amikor a felek a műszaki szolgálat végrehajtására vonatkozó szerződés megkötése során arra a következtetésre jutnak, hogy azok a cikkek, amelyekről a műszaki szolgálati szerződést megkötik, sajátos jellegűek, és (vagy a műszaki szolgálat lebonyolításának sajátosságai következtében) a jelen „Műszaki Szolgálat Általános Feltételeinek” egyes rendelkezéseitől el kell térni, a felek ezt a szerződésben szabályozhatják.

I. Általános rendelkezések

1. §. A jelen „Műszaki Szolgálat Általános Feltételei”-ben említett cikkek, „eladó”, „vevő”, „felek” és „szerződés” megnevezéseket a következő módon kell értelmezni:

cikkek	— sorozatgyártású gépek, berendezések és műszerek, valamint a jelentős mennyiségben szállításra kerülő közszükségleti rendeltetésű gépipari termékek, amelyek számára a műszaki szolgálatot megszervezik;
eladó	— külkereskedelmi tevékenység végzésére feljogosított szervezet, amely a cikkek exportálását végzi;
vevő	— külkereskedelmi tevékenység végzésére feljogosított szervezet, amely a cikkek az eladótól beszerzi;
felek	— az eladó és a vevő;
szerződés	— műszaki szolgálatra vonatkozó szerződés.

³⁴ Kihirdetés napja: 1973. december 28.